

[Handelsministeren.]

egnsudviklingsloven, der ligeledes skal finde sted.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale dette til tingets hurtige og velvillige behandling.

Samtidig har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om garantier eller lån til bygning af mindre fragtskibe*.

Også dette lovforslag er begrundet i, at det beløb på 2 mill. kr. årligt, der i henhold til lov nr. 144 af 4. april 1960 er stillet til rådighed for bygning eller ombygning af mindre fragtskibe, har vist sig utilstrækkeligt og i indeværende finansår allerede var opbrugt efter få måneders forløb. Forslaget tilsigter en forhøjelse af beløbsrammen til 10 mill. kr. årligt, hvilket vil betinge ydelse af lån til bygning af ca. 20 skibe.

Man har fundet det ønskeligt at udskille bestemmelserne om bistand til dette formål i en særlig lov, men de hidtil anvendte principper for statens medvirken til finansiering af småskibsflådens opbygning tænkes ikke i øvrigt væsentligt ændret. I lovforslaget er hovedvægten dog, som det vil ses, lagt på statsgarantier, når det drejer sig om nybygninger, og dette står i forbindelse med, at man forudsætter et samarbejde med Danmarks Skibskreditfond, således at fonden yder lån på op til 80 pct. af byggeudgifterne, mod at staten garanterer for den del af lånet, som fonden ikke ifølge sine vedtægter vil kunne give som ugaranteret lån. Adgangen til at yde direkte statslån foreslås i øvrigt opretholdt i særlige tilfælde, og der tænkes herved navnlig på bistand til motorudskiftninger og mindre ombygninger. Opretholdelsen af en konkurrencedygtig småskibsflåde er af transportmæssige grunde af største betydning. Hertil kommer, at beredskabsmæssige hensyn også må tilsige, at landet sikres en effektiv småskibsflåde, og jeg vil, idet jeg

i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillade mig også at anbefale dette lovforslag til tingets hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om sparekasser*.

Skønt der ikke er gået ret lang tid, siden man sidst i dette høje ting forhandlede forslag til ændringer i sparekasseloven, nemlig de ved loven af 23. december 1959 gennemførte ændringer, har der allerede vist sig at være behov for et par yderligere ændringer. Disse ændringer er motiveret dels i ønsket om at støtte den koncentration af sparekasser, der for tiden finder sted, dels i ønsket om at få mulighed for en udvidet adgang til anvendelse af tidsbeparende kontormaskiner.

Den første af de nu foreslåede ændringer tager sigte på at give handelsministeren adgang til at tillade, at der, når flere sparekasser sluttes sammen til én sparekasse, kan være flere direktører end det i lovens § 7 nævnte antal af tre. I de fleste tilfælde vil det være naturligt, at sådanne tilladelser får en midlertidig karakter, således at de kun gælder, indtil antallet af direktører ved afgang eller dødsfald kan bringes ned på det normale antal. Jeg vil gerne i det udvalg, som formentlig vil blive nedsat om forslaget, give nærmere oplysning om den konkrete årsag til, at forslaget fremkommer nu. At der findes særlige bestemmelser for en sparekasse, der er opstået ved en sammenslutning af flere sparekasser, er i øvrigt ikke noget nyt princip i loven, idet princippet allerede blev anerkendt ved den i 1959 gennemførte ændring af § 3, 2. punktum, der indeholder hjemmel til, at de i lovens § 5, stk. 1, omhandlede bestemmelser om garantier kan fraviges, når en sparekasse etableres gennem sammenslutning af sparekasser og nogle af disse ikke har garantier.

Den anden bestemmelse i sparekasseloven, der foreslås ændret, er bestemmelsen i § 8, stk. 6, sidste punktum. Forslaget er dog